

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő, egész évre 8 pengő.
Hirdetés díj előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.
Felnéző szerkesztő és kiadó:
DINKREVE NÁNDOR:

Szerkesztőség és kiadóhely:
Dinkreve Nándor könyvnyomdája Cselekmények
ide intézendők a szerkesztő rész. illető közlemények
hirdetésnek és mindenemű pénzügyek.

Gróf Apponyi Albert.

A genfi nemzetközi harcok teréről, annyi nehéz küzdelem és dicsekvő viadal színhelyéről gyászfatyulus vonat hozza haza gróf Apponyi Albertet. Ott pihen most virágos ravatalon mozdulatlanul és néma ajakkal az Országház kupolája alatt, ahol ismét három nemzetiek látták hosszú politikai pályájának küzdelmeit és csodálta bámulatot keltő ragyogó ékesszólását. Százerek kegyeletesen lépte vezet a drága ravatalhoz, hogy búcsút vegyen a magyar nemzet és pótolhatatlan fiatal, örökéletű halottjától. Milliók lelke száll el a ravatalhoz nemcsak a csonka ország határain belülről, hanem a Kárpátoknál belülről is, ahol csak magyar szó dobog, mert hies a nagy halott nemcsak miérettünk, nemcsak a mi multunk igazáért s jövőnk jogáért küzdött, sokszor reménytelen helyzetben, de mindig bizva s mindig sikerrel, hanem minden magyarért, azokért is, akiket most idegen szuronyok elválasztanak tőlünk. Apponyi Albert minden magyar reménye, dicsőséges bajnoka volt s most minden magyárnak drága, sokat siratott halottja.

Apponyi Albert neve több mint hatvan éve elválaszthatatlan a magyar politikai élettől, annak haraitól. Egészen fiatal korától a mai napjainkig, büszkesége volt a parlamenti életnek s harcolt nagy nemzeti célokért, nemes eszmékért hol az ellenzéki padokban, hol felül a kormánypártok oldalán. Örjási képzeltegye, ritka szónoki tehetsége, páratlanul becsületes jellege tiszteletet keltett mindenkinél, akár megegyezett vele politikai fellegásban, akár szemben állott vele. Nagysága előtt mély elismeréssel hajlott meg mindenki, fontos kérdésekben álláspontját, kinyilatkoztatását várva várta az ország. De nemcsak a magyar politikai életnek volt egyik legnagyobb tekintélye, elismert vezetője, hanem a nemzetközi tárgyalásoknak, interparlamentáris konferenciáknak is egyik legnagyobb alakja. Idegenben a magyarságnak legismertebb képviselője, a nemzetközi politika legnagyobb alakja: ahol megjelent, dicsőséget hozott a magyar névre s most, amidőn kidőlt a harcolók sorából, ravatala előtt megilletődve áll meg egész Európa, barátok és ellenségek egyaránt.

De akármennyi nemzetközi siker, akármilyen kiváló szónoki eredmények fűződtek is Apponyi nevéhez a múltban, alakja mégis úgy marad meg emléktáblán, mint az őz Toldi Miklósnak. Az a Toldi Miklós, aki őz fejfel, de

fiatalos erővel és hittel jelent meg a budai porondon, hogy megvívjon az olasz bajnoktal s megmentse a nemzet becsületét. Ő volt a mi új Toldi Miklósnak, akibe elcsúszott az őz-reményünk, idején minden reményünkkel vetettük s aki magas kora ellenére fiatal hűvel védte egy ellenséges világgal szemben Trianonban megálázott és megegyezett nemzetének igazságát. Akármilyen szép, harmonikus volt is Apponyi Albert pályája, a legszebb része mégis az a tizenkét esztendő maradt, amikor Istentől adott minden képességét latba, vetve harcolt meg szinte hónapról-hónapra újabb és újabb harcokat a mi ügyünk védelmében, s mi jövőnknek jognak. Az őz. Toldi csak egyszer küzdött, az őz Apponyinak a harca mindig, mag-mag újult s nem ért véget előbb, csak a genfi ravatalnál. Ezekben a harcokban ő volt a miegyedüli reménységünk, az alakja és egyénisége az egyetlen szilárd pont, ahol menekülést várhatunk. S ezt az őztizedes állandó harcot hittel, lelkesedéssel, nemzete jövőjében bizva vállalta s egy világ bámulata közepette dicsőséggel állította meg. Igazságot követelő szavai nem hangzottak el hiába, mind löbben figyeltek föl rá s ha van még a magyar nemzetnek barátja, ha van a kőföldön a magyar igazságok védelmezője, Apponyi Albertnek köszönhetjük.

Magyarország története a háború befejezése óta annyit jelent, mint harcok a keresztrefeszített igazság diadalért s ennek a harcoknak a vezére, legnagyobb bajnoka volt Apponyi Albert. Az a beszéde, amelyel Trianonban megalkarta a nemzetünk sorsát, el akarta hártani a már eleve elhatározott megálázást, minden idők egyik legnagyobb szónoklata volt s az a harc, amelyet valaki nemzetéért vívhat. S a nagy bajnok most elesett a harcban, előbb, mintsem a harc végétért s nem érthette meg a végzet rendeltése folytán az okvetlenül eljövő diadalt. A mindenképpen lebilincselő emberi ajak, egy nemzet szenvedésének, igazságának, jogainak méltó tolmácsa elismult mag-melől a győzelmet üdvözítő beszédét elmondhatta volna. De bizonyára abban a boldogító tudásban hunyta le fáradt szemét, hogy a harc nagyobbik részét megküzdötték már s éppen ő küzdötte meg. Az ő ajka elnémult, de a magyar igazság már nem némítható el s ha egyszer diadalmasodik majd, a hála legelső fohásza az ő áldott emlékéért szól s a hála legzebb koszorúját az ő sírára tesszük le s amint ma egy-egész

ország gyászolja, az igazság diadalának napján az ő neve zeng minden magyar ajkon s alakja örökéletű lenn-nemvelődni

Apponyi Albert gróf Bécsben született 1844. május 29-án. A jezsuiták Hódmezővásárhelyen tanolt, majd Bécsben és Pesten hosszú ideig tartózkodott külföldön. A német, angol, orosz nyelvet nemcsak tökéletesen elsajátította, hanem epolyan bámulatos mértékben beszélni is szokott, mint anyanyelvénél. 1872-ben lett képviselő és egy-két év kivételével, az is maradt haláláig. Jászberény városát több mint ötven évig képviselte a parlamentben.

Közéletben Deák-párti volt, majd Deák halála után az ellenzék oldalán foglalt helyet Széllagy Dezsővel együtt. Egyik vezetője volt a pártnak hamarosan s nagy szerepet játszott a politikai életben mindig hűvére a nemzeti jogok érvényesítéséért. 1896-ban Bánffy miniszterelnök szerette volna maga mellé venni miniszternek, de mivel a katonai követelményekben a miniszterelnök nem tehetett engedelményt, Apponyi nem vállalta a feladatot. Bánffy bukása után Széllagy Kálmán követelte a miniszterelnöki székben s Apponyi most pártjától együtt ellenzékkel a szabadpárti pártban.

1901-ben a képviselőház elnöksége választotta s ugyanazon évben valószínűleg belülről társas táncosai címet kapott. A háza elnöki

1889-ben a képviselőház elnöksége választotta s ugyanazon évben valószínűleg belülről társas táncosai címet kapott. A háza elnöki

A nemzet nagy halottja már az Országház kupolájában fekvő ravatalozva s nagy tömegek járulnak hozzá, hogy lerajzják kezével a nagy államférfi koporsója előtt, aki a nemzet igazságáért vívott nehéz küzdelmekben esett el a harc mezején. Csórtörtékn Genfben érkezett Otútkirály

Kovács Kálmán
István, Vajai

ar Ferenc, Szeged
Farkas János, ifj.
us, Zsamboky László
Mészáros János, é.
er, Holpert József,
Káldy János, Székely
Kovács László, So
János, Szily Károly,
Székely János, Vörös
oly Boba 1—1 P.
ezuton mond halás

etmény.
ved által képviselt
ni Rt. budapesti be
P. toke és több
g, a budapesti köz-
1. évi 421151/1931.
kielgítést végre-
szonvedőtől 1931.
lőfoglalt 4738 P-re
dómokli kir. járás-
szamu vezérével
annak az 1908. évi
következő megne-
véd által képviselt
lími Rt. javára 12
főzet. köthető
a foglalási jegy-
as foglaltak javára
elrendelem, de csak
zítési joguk ma is
szto hatályos igény-
— végrehajtást
Ostfayasszonyfa
rtasára határidővel
pjanak délelőtti 10
a bíróság foglalt
és egy cseplő
ágokat a legközebb
becsár 1/2 részért
elfogom adni, még
fel a helyszínem nem
szó kívánságait 1919-
vi január 25.
kir. bír. végrehajtó.

ros, üzlet.
Cellőmők és
te b. tudomására,
Magyar Király

észáros
riss marha, borju
nt trisen készült
égek kaphatók.
mérték és elő-
zel, hogy magya-
lmit megnyerjem.
pártfogását kérem,
víváló tisztelettel.
eller László
zaros és hejlen

ház.
lorgalmas helyen
szuba, 1 konyha,
a és a szűkegés
szép nagy gyűmöl-
szőlő-olcsón eladó.
ái is elfoglalható.

enatrend

aki azonnal a gyászoló családhoz sietett, részvétel kifejezte, majd megjelent a ravatalnál, ahol határozott babérokortól helyezett el Ottó és Zita fohrásával.

szertartás G-iben, a gonf Szent József templomban, ahol a kormányzó képviselőiben Tomcsa tábornok, a királyi család képviselőiben pedig Csiraky József gróf, a m. kir. kormány növevény pedig Perényi János követ volt részt. A gyászszertartás rendkívül díszes pályaszerű formát öltött, mely a templomban, amelyen Gonf városa egész közönsége részt vett, azonban a templomba csak azok lép hettek be, akik erre külön meghívót kaptak. A diplomáciai testület teljes számban részt vett, amely után a holttestet kiszállították a pályaudvarra, a megindult a gyászvonat Magyarországra fele.

Vasvármegye törvényhatósága is ebben osztrakt a nagy hatással, akinek Vasvármegye második hazájává vált, Vasvármegye törvényhatóságának örökös választott tagja volt a éleket részt vett a vármegye életében, amelynek érdekeit mindig szívósan viselte. O-tiffy Lajos dr főispán, amint a gyász-ünnepi tudósításra jutott, azonnal fészektelítést intézett a családnak, me-emlékezte benne arról a nagy maparól, amely a nemzetet érte. O-tiffy Lajos dr. a vármegye küldöttégekkel a keddi temetésen részt vesz.

Az Országos kupolacserkényben Serédi József bíróhoz hercegprímás kedden d. e. 10 órákor végzi a gyászszertartást a püspöki kar segédletével, utánna Gömbös Gyula miniszterelnök mond gyászbeszédet, innen megindul a menet a Mátyás templomhoz, amelynek élén Mikos János gróf megyéspüspök halad. A Mátyás templomban katedrálisra helyezik a koporsót a itt a gyászszertartást Mikos János gróf megyéspüspök végzi, amely után a család lekíséri a koporsót a koronázó főtemplom kriptájába, ahol örök nyugalomra helyezik III-ik Béla király és felesége szarkofágja mellé.

A miniszterelnök nyilatkozata.

Gömbös Gyula miniszterelnök egyik nagy budapesti napilap tudósítója előtt nagyfontosságú nyilatkozatot tett. A nyilatkozat megemlékezik arról, hogy a miniszterelnök vidéki beszédeiben nem emlékezett volna meg a napirenden levő fontos pénzügyi kérdésekről, pedig beszélt róla, kiemelve, hogy az adókat az államháztartás rendbehozatalára veszi igénybe, mintegy utolsó erőfeszítést, amely hivatva lesz bennünk a jobb jövőbe való átvitelre.

Megvan győződve arról, hogy a pénzügyminiszter javaslataival megalapozza az ország gazdasági fejlődését és jövőjét. Az összes-ellenzéki kritikák

egyoldalúak, mert nem teljes részletes- séggel löröknek arra, hogy az ország közvéleményét helyesen informálják. A kardolt-rendeletek célja a kisemberek védelme és a szociális igazság érvényesítése. Nem emlékeznek meg arról sem, hogy az agráriádsadalom helyzetének megjavításából indulnak ki a kormány-intézkedések, pedig figyelembe kell venni azt is, hogy a pénzügyminiszterium a külföldi hitelezőket megillető transfer- pénzeket szabadított fel államháztartási célokra, nem is szóva arról, hogy a gazdasági vérkeringés megindítására a pénzügyi kormányzat 15 millió pengő felett rendelkezik. S nem akarják figyelembe venni azt sem, hogy az összes- iparvál- talatok saját erőkkel munkakalkalmak megteremtésére és finanszírozására egy szervezet létesítettek, nem is akarnak rá mutatói arra, hogy az ipar- és mezőgaz- daság jelentősebb csoportja, beleszámitva a biztosított társaságokat is, 45 millió pengővel segítnek az állam rendelkezé- sére állni, hogy a kormány helyzetén segítsenek.

Elvárja a kormány mindenkitől, hogy a nemzet-minden egyes tagja, mint egyetemes egység, ne üljön fel a köz- tudalomba vitt rossz híreknek, hanem csat- lakozzék az építő munkához, hogy meg- kezdődhessék a termelő munka, mert csak így jöhet el a szebb és boldogabb

Legénybál előtt

Be kedvemre kacaghatnék,
Nem láttam még ily csodát.
»Legénybálra« hívják, gyűntek
Egész Kemenesalját.
Igaz, kutyavasar is volt
Egyszer a vén Óbudán,
Nem tudom, hogy másodikat
Tartottak-e szótan.
De a »Legényvasar«, azaz
Jobban mondván »Legénybál-
Gondolom örökké meg lesz,
Amig csak a világ áll.
Eddig csak a szép leány volt
Itt is, ott is előadó.
De ezután eladó lesz
Valamennyi Fajantó.
Jókedvű vidám or lehet,
Aki ezt kitalálta.
Természetes elmegyek majd
En is a »Legénybálra«.
Ott lesznek. Mindent fölgyeztek
Titokban, úgy csendesen,
Aztán valamelyik héten
Majd papírosra vettem.

Emmike.

(Részletek készülő regényemből.)
Írta: **MATYÁS BÉLA.**

Özv. Mőhibeckné, a kosztadó asszonyom azokhoz az özegekhez tartozott, akik hamar elfelejtik a szokatlan és vigas elik tovább vlla gukat. Már erősen túl lehetett a negyvenen, de azért gyakran időzött a tőkrök előtt. Pedig a tőkrök — ha csak egy szeméremi igazsagsze- retet volt benne, — kevés jót mondhattak özv. Mőhibecknének... A szeme alatt és az ajka körül már felültek az első ráncok, mint elleneséges járőr a határzelen. A derék kosztá- dón asszonyom azonban nem akart még tu- domást venni ezekről az aruló vonalakról és egyszerűen az »almatlan éjtszakák«-nak tu- lajdonította őket.
Özv. Mőhibecknének szerelmiz emyebként le- lőzör tudomást arról, hogy nek is vannak világon. (Tíz esztendővel később már azt is tudtam, hogy csak két vannak a világon... Nem is vitatom, ez a tapasztalás fordulópont- ot jelentett a szememben. Eddig csak annyit tudtam a leányokról, hogy »zoknyaeskába járnak és nem ártenek semmibe sem. Feléve lehettem már özv. Mőhibecknének, mikor győ- rősen megváltozott felőlük a véleményem.

A Felvidékről egy unokahoga érkezett, aki csak nemrég vesztette el szüleit és az arva- szék a nagynénjét nevezte ki pyámjával. Es ez a kis lány volt az első teremtetett női lények közül, aki először dobogatta meg a szívetem. Azóta az a szívdobogás elég rendszeretlenül és sokszor ismétlődött, de ennek az első do- bogásnak az emlékére ma is ábítat tölti el a szívemet. Nyilván széke lány volt a kis Emmi- sa a kysaróina különösen hávonyánya tetts fehér bőm arcat. Nagy két szemem mindig az ég vetülenségre és tisztaságára emlékez- tettek. De ami leginkább szívem fölött mindig, az a hangja volt. Csodálatosan csendő, tiszta hangján ha megszólalt, mindig az volt az érzésem hogy valami ezüst kicsi csengő csi- lingelt. Es hogy tudott kérelmiz szelid, szomorú hangján... Hiyenkor mindig valami szédülés felélt érzésem és azt hiszem, hogyha akkori- ban naponként megmértem volna lázamat, még a mértani közepárayos és túl lett volna a harminckilenc fokozat... Bolondulásig be- leszereitem a kiEmmibe ma: a megérkezé- sekor, mikor kissé elfogódottan nyújtotta kezét... Úgy a Kelemenke jó Pajtások le- sznek?
Nem értettem ugyan, hogyan lehet jó Pajtások egy leány, de azért ráfeleltem.

En már előre kacagok,
Hogy mi lesz ott, képezem.
Különösen — van nekem egy
Jó komám — azt figyelem.
Még nem olyan nagyon öreg.
De az időben beem van,
Lányok körül — ha leheti —
Legyekedik — boldogan,
De nőstőléről hallani
Egy arva szót sem akar.
Azt tartja, hogy a nőstőlés
Életvesztő zivatar.
E-küzdök, mint sok társa:
»Agigények esküszönek!
A többit már úgy is tudják:
»Rabok sohasem leszünk!»

De a minap történt vele
Egy különleges eset.
Képződök el, a barátom
Rettenő szerelmes lett.
Az ar-
Szerelemhegyen jár multkor
S meglátott egy kisleányt,
Higgyék el, itt hagyta érte
Szívesen a »Legénybálra«.
De nem lehet — elarutam,
Ismerik — lörökdező.
Ott kell lennie a bálban,
Mert ha nem, az feltűnő.
Pedig mily szívesen mennék,
Elrepülnék, boldogan
Eicseregve... kocintgatni
Az édes »Likkócsi«-val.
Segény komám sorsában tán
Még az a legutolsó bál.
Hogy vele az az eset ép
»Legénybál« előtt esett.

Karóvándva figyelem majd
Minden léptét a bálban,
Hogyha meg találja szökni,
Nyomban ekiabálom.

Szegény komát azért mégis
Sajnálom. Mi lesz vele,
Arra vagyok csak kíváncsi,
Vajjon kiscserjók e?!

Ilyet es ehhez hasonlót
Sokat tudnék mondani,
De meggondoltam a dolgot,
Jobb lesz mégis hallgatni.

Mintán a legényekről
Egyet-mást emondottam,
Törjök rá a leányokra...
Órólok is hallottam
Úgy fél-füllet, azt is, azt is,
Hogy ki, mit vár a báltól.
Az egyik var, — a másik fel
A »Legénysorsolástól.
Hallottam egy vig esetet
— De ez tényleg megessett...
Egy legény a kisleánnyal
Meghittent beszélgetett.
A kisleány így szólt: »Főlek,
Hogy majd »nekem« sorsolják,
De nem lesz baj, visszaadom
E-újbol kijátszhatják.«

— Remélem azok lesznek
És amint kezemben éreztem azokat a
kis kezeket, valami különös áram futott végig
rajtam. Kar, hogy a fizikuok nem mérik az
ilyesfajta aramot, amely a pillanatot szazdre-
sze alatt végigszágul a testünk minden izmán
és idegben. Ettől a perőtől kezdve megpecsété-
lőddő a sorsom. Tudtam és éreztem, hogy a
sorsomat most már ezek a kis kezek vezetik
a valami különös bizalommal éreztem, hogy
jó kezekben van a sorsom Emmike befolyása
ettől kezdve korlátlanul lett az életben. Valami
csodálatos édesnyasa gondoskodással vigyázott
reám. Segített kikeresni a latin szavakat, ki-
hallgatott a feladatokból, ha aztán nagyon
gyengén ment valamelyik tárgy, meglényege-
zett azokkal a kis kezekkel
— Haj Kelemenke, sohasem lesz magá-
ból miniszter...

»Addig a pillanattal, — tessék elhinni —
nem is gondoltam erre a lehetőségre, de
Emmike szelid kúrholasa titkos sátharozagra
keltett bennem: ecsak azért is miniszter le-
szék! Egyebként a célkitűzéseimben elég
szertelen pályát futottam meg. Először —
hat éves koromban — huszár akartam lenni,
de aztán kiábrándultam ebből, mert felvilágo-
sítottak, hogy a huszárt agyonlörkik a háboru-

A cselidomóki...
5129/1932. tk. ...
Szombi...
pénztár R. T. ...
vegrehajtott ...
végrehajtott ...
járulékal beh ...
írásbíróság ...
közseben ...
sz. betelben A ...
Gede Vinc ...
P 50 filér és az ...
1. sor, 1288/2 ...
filér kiküldési ...
Az arver ...
napján d. e. 9 ...
közseghazánál ...
Az arve ...
kiküldési ár k ...
nem adható el ...
Az ar ...
natpenzül a ...
pénzben vagy a ...
meghatározott ...
délképes éri ...
tonni, vagy a ...
letetbe helye ...
vényl a kiküld ...
felteleteket ...
170. §§; 1908; ...
Az, aki az ...
magasabb igé ...
sem akar, ...
százaleka ...
általa ígért ar ...
szileu. (1908; ...
Cselidomók, ...

A kiadm. hiteles...

Add...
előfizetőink...
világosítással...
kesztősege...
11. Telefon: ...
A cselidomóki...

5130/1932. tk. ...
Arverid...
Szombi...
pénztár R. T. ...
végrehajtott ...
tá-i úrvében a ...
taai arverest ...
kai behajtása ...
bírosag ...
segeny fekö ...
tkvi betelben A ...
1288/7. hrz. al ...
ingatlanokra ...
rendeite.
Az ar ...
napján d. e. 9 ...
ségshazánál fog ...

A kiadmány...
Cselidomók, ...

